

PRIJS MET JOHANNES DE HEER

MAGAZINE

“AL DE WEG LEIDT MIJ MIJN HEILAND”

JDH-5

INHOUD

INLEIDING 'RUWE STORMEN MOGEN WOEDEN' (aan de hand van het verhaal over Job)	pagina 3
HERINNERING AAN MIJN TANTE	pagina 8
DE CALVINIST EN ZIJN HARMONIUM	pagina 9
UIT HET (BIJBELS) DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER	pagina 10
UIT HET LEVEN GEGREPEN: 'Ik zie een poort wijd open staan'	pagina 11
LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND: 'o zee van Gods liefde'	pagina 12
EEN AANTAL TEAMLEDEN AAN HET WOORD	pagina 13
ZUSTER ANNIE EBBENG getuigde tot haar laatste dag van haar Heer	pagina 14
HET JOHANNES DE HEER LIED VAN... Elly & Rikkert Zuiderveld	pagina 16
ZINGEN RONDOM HET KAMPVUUR (terugblik op een zomerse activiteit)	pagina 18
COLOFON	pagina 21
UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT	pagina 22

Multimedia / interactieve bijdragen

Dit digitale magazine zit boordevol verrassingen!
Natuurlijk hopen wij dat de bijdragen op zichzelf al als verrassend worden ervaren
maar daarnaast zijn er ook interactieve links verstopt.

Elke keer als woorden [blauw en onderstreept](#) zijn weergegeven kan erop geklikt worden.

Het betreffende stukje tekst wordt dan begeleid door een bijdrage op internet
(zoals een muzikale video of iets dergelijks).

Wij wensen jullie allen veel lees-, kijk-, en luisterplezier!

INLEIDING

RUWE STORMEN MOGEN WOEDEN aan de hand van het verhaal over Job

**Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht.**

MAAR,...

**God, mijn God, zal mij behoeden,
Hij houdt voor mijn heil de wacht!**

**Moet ik lang Zijn hulp verbeiden,
Zijne liefde blijft mij leiden,
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht.**

Johannes de Heer lied 972

Gezang 178 (oude berijming, bundel 1938)

Gezang 445 (Liedboek voor de Kerken 1973)

Bij dit lied moest ik aan Job denken.
Het zou zijn geloofsbelijdenis kunnen zijn!

Job, die in het oude testament aan ons wordt voorgesteld en die zo'n 1700 jaar voor Christus leefde, ten tijde van de aartsvaders.

Job, de herdersvorst.
Over hem wordt geschreven:

1. Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job.
En die man was vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad.
2. Er werden zeven zonen en drie dochters bij hem geboren.
3. Aan vee bezat hij zeventuizend schapen, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen en vijfhonderd ezelinnen. Verder had hij een zeer groot aantal slaven, zodat deze man aanzienlijker was dan alle mensen van het oosten. (Job 1 vers 1 t/m 3)

En dan krijgt Jobs zegenrijke leven plotseling een totaal andere wending, want in vers 6 van het eerste hoofdstuk lezen we:

6. Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

7. Toen zei de HEERE tegen de satan: Waar komt u vandaan?

En de satan antwoordde de HEERE en zei: van het rondtrekken over de aarde en van het rondwandelen erover.

8. De HEERE zei tegen de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad.

9. Toen antwoordde de satan de HEERE en zei:

Is het zonder reden dat Job God vreest?

10. Hebt U niet voor hem en voor zijn huis en alles wat hij heeft, een beschutting gemaakt?

Het werk van zijn handen hebt U gezegend en zijn vee breidt zich steeds verder uit in het land.

11. Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen.

12. De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken.

En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Vervolgens beschrijft het Bijbelboek Job een zee van ellende die Job en de zijnen overspoelt:

- eerst wordt er veel vee van Job weggeroofd, en knechten worden gedood.
- een andere knecht, die ternauwernood ontkwam, komt melden dat er vuur van God uit de hemel kwam (wellicht een flinke bliksem) waardoor de schapen van Job, en de knechten die daarover waakten, omkwamen.
- opnieuw komt er een knecht met ramp-nieuws: de Chaldeeën pleegden een overval, zij namen de kamelen mee en sloegen Job's knechten dood.
- of dit alles nog niet genoeg was, komt er tot slot een boodschapper melden dat een hevige stormwind alle vier de hoeken van het huis trof, waarin Job's kinderen samen maaltijd hielden.
Al Job's kinderen stierven.

Vers 20 zegt ons:

20. Toen stond Job op en scheurde zijn bovenkleed, schoor zijn hoofd, viel op de aarde en boog zich neer.

21. En hij zei: Naakt ben ik uit de buik van mijn moeder gekomen en naakt zal ik daarheen terugkeren. De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!

Wat opvallend is in dit gedeelte, zijn de woorden:

'De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen...'

Job zegt hier, dat zowel alle eerdere zegeningen als ook zijn huidige lijden van God komt.

Dat brengt ons op een veelgestelde vraag,
ook in deze tijd:

'Komt lijden van God?'

Vaak direct volgt daarop ons antwoord:

'Nee, van God komt slechts het goede...'

Maar is dat eigenlijk wel theologisch / Bijbels
correct?

Job zegt toch niet:

*'De HEERE heeft gegeven, de satan heeft
genomen..'*

Hij zegt: *'De HEERE gaf, de HEERE nam,...'*

Er zijn veel christenen die Job hierin niet volgen.

Zij beweren, dat we al het goede ontvangen uit de hand van God, en al het kwade uit de hand
van satan.

Deze gedachtengang wordt regelmatig verdedigd aan de hand van Lukas 11 vers 10 tot 13 waar
staat: *'Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan
worden... (en verderop: 'welke vader onder u zal aan zijn zoon, als hij om een brood vraagt, een
steen geven,...?')*

De vraag is echter of daarmee deze tekst niet uit zijn verband wordt gehaald en enkele regels
niet slechts worden gebruikt om bepaalde gedachtengangen / of eigen visies kracht bij te
zetten....

Job zegt namelijk iets totaal anders:

Tegen zijn vrouw zegt hij immers (hoofdstuk 2 vers 10)

Je spreekt zoals één van de dwaze vrouwen spreekt.

Zouden wij het goede wel van God ontvangen en zouden we het kwade niet ontvangen?

In de NBG 1951 staat het naar mijn mening haast nog mooier verwoord, namelijk:

'Zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet?'

We vinden in de Bijbel trouwens meer teksten van dezelfde strekking, ik noem enkele
voorbeelden:

Amos 3:6

"Komt er kwaad in de stad voor, zonder dat de HEERE dat doet?"

Klaagliederen 3:38

"Komt niet uit de mond van de Allerhoogste voort het kwade en het goede?"

Jesaja 45:6-7

Ik ben de HEERE, en niemand anders.

Ik formeer het licht en schep de duisternis,

Ik maak de vrede en schep het onheil;

Ik, de HEERE, doe al deze dingen.

Exodus 4:11

“Maar de HEERE zei tegen hem: Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind?
Ben Ik het niet, de HEERE?”

Deze teksten mogen ons denk ik tot nadenken zetten.

Ikzelf ben, door de voorbereiding van deze meditatie, in ieder geval opnieuw geconfronteerd met de vraag: ‘...wat komt van God: slechts het goede, of ook het kwade?’... Zijn wegen zijn ondoorgrondelijk en voor ons menselijk verstand soms te wonderlijk, te onpeilbaar, te hoog gegrepen.

Laten we er daarom voor waken om ‘zomaar van alles te roepen en te beweren’,.... ofwel: ‘net te doen of we God in alles begrijpen’.

Laten we liever stilstaan bij de betekenis van Zijn Naam, van de belofte die daarin schuilt: ‘Ik ben Die Ik ben’ (en) ‘Ik zal er zijn!’

Is dat niet genoeg?

Sluit dat niet exact aan bij ons thema-lied van vandaag:

“God mijn God zal mij behoeden, Hij houdt voor mijn heil de wacht!”

Jakobus schrijft in Jakobus 5 vers 11:

Zie, wij prijzen hen gelukkig die volharden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst van de HEERE gezien, dat de HEERE vol ontferming is en barmhartig.

Job werd bestreden met het verlies van zijn gezondheid, zijn kinderen en zijn bezit.

Zijn vrienden maakten het Job in hun gesprekken moeilijk.

Aanvechting van meerdere kanten.

Toch heeft Job in de worsteling van het geloof volhard.

Jakobus legt er aan het einde van het Nieuwe Testament, in zijn brief, de vinger bij.

Hij roept de vervolgte christenen van zijn tijd op zich te oefenen in geduld. Geef het niet op!

“Nog slechts een weinig lijden, nog slechts een korte nacht!”

Weet u wat zo mooi is van het feit dat Jakobus naar Job (uit het Oude Testament) verwijst?

Als Job, in zijn tijd, de kracht kreeg vol te houden, zij het langs ravijnen van moedeloosheid heen,... zullen zij, die weten van Christus’ volbrachte werk, niet nog veel meer in stormen en gevaren overeind blijven?

Daar ginds wenkt immers het *vuurtorenlicht* van Christus’ wederkomst,...

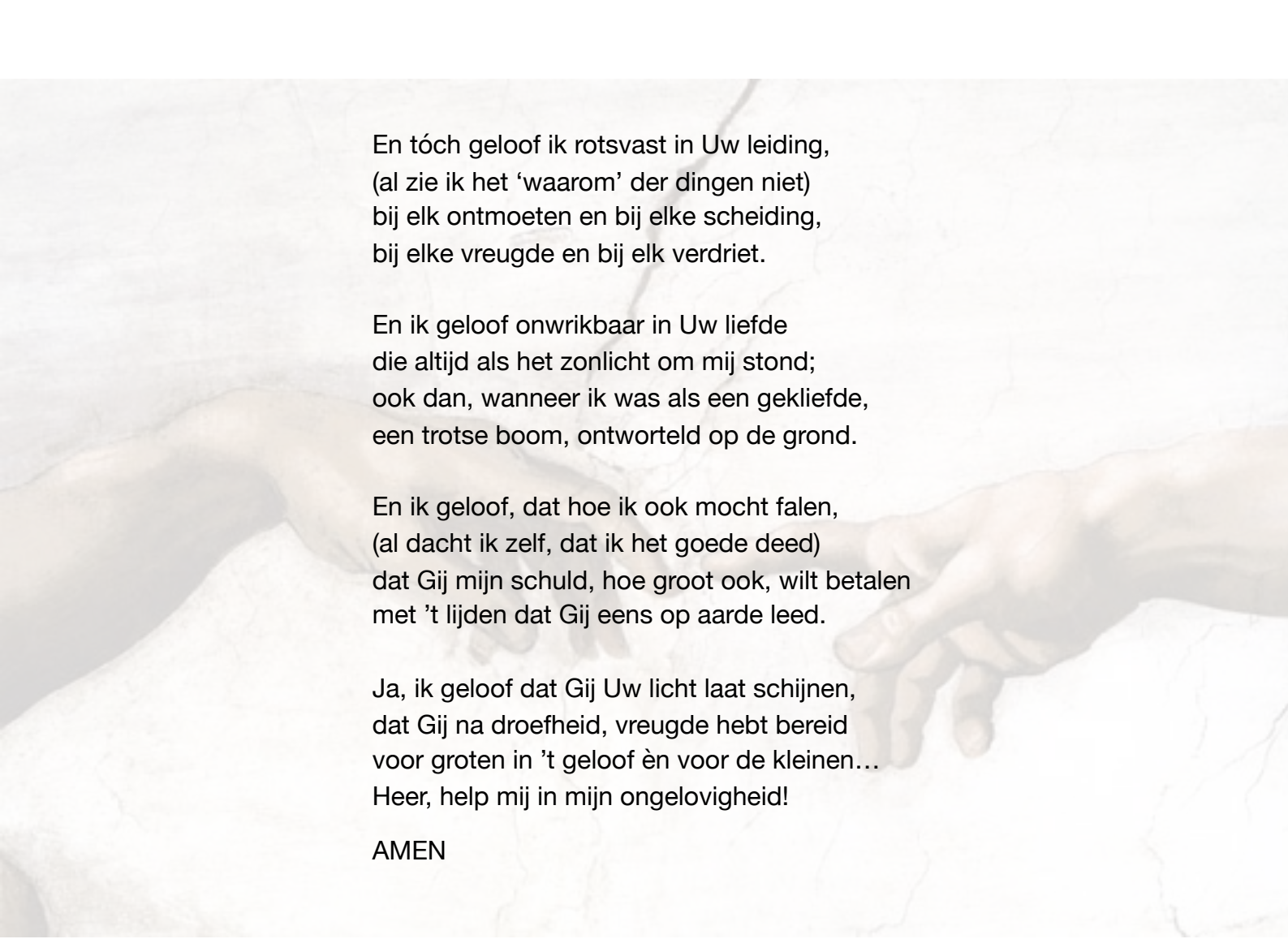
Laten wij, eeuwen later, ons oefenen in hetzelfde geduld en in dezelfde volharding.

Wie er biddend mee bezig is ervaart, dat de HEERE door Zijn Geest de kracht geeft.

Zijn belofte houdt stand: ‘Ik ben Die Ik ben’ (en) ‘Ik zal er zijn!’

Wat een genade!

Ik sluit af met een toepasselijk gedicht:

En tóch geloof ik rotsvast in Uw leiding,
(al zie ik het 'waarom' der dingen niet)
bij elk ontmoeten en bij elke scheiding,
bij elke vreugde en bij elk verdriet.

En ik geloof onwrikbaar in Uw liefde
die altijd als het zonlicht om mij stond;
ook dan, wanneer ik was als een gekliefde,
een trotse boom, ontworteld op de grond.

En ik geloof, dat hoe ik ook mocht falen,
(al dacht ik zelf, dat ik het goede deed)
dat Gij mijn schuld, hoe groot ook, wilt betalen
met 't lijden dat Gij eens op aarde leed.

Ja, ik geloof dat Gij Uw licht laat schijnen,
dat Gij na droefheid, vreugde hebt bereid
voor groten in 't geloof èn voor de kleinen...
Heer, help mij in mijn ongelovigheid!

AMEN

Deze meditatie is samengesteld door A.W. van Hal voor de ONLINE Johannes de Heer-
zangdienst van 5 juli 2020 jongstleden.

Deze dienst werd uitgezonden vanuit de Bonifatiuskerk in Elden (gemeente Arnhem)
in samenwerking met Hervormde Gemeente 'De Rank'.

GERAADPLEEGDE LITERATUUR:

- De geloofsbeproeving van Job (G.P.P. Burggraaf)
'de rokende Vlaswiek'
- Licht en uitzicht met Job (Dr. B.J. Wiegeraad)
- God en het lijden (J.G. Fijnvandraat) (toets 11)

BIJBELBOEKEN:

- Job
- Jakobus
- Amos
- Exodus
- Klaagliederen
- Jesaja

HERINNERING AAN MIJN TANTE

Toen mijn tante vele jaren geleden begon te dementeren, bracht mijn oom haar regelmatig bij mijn moeder zodat hij even zijn handen vrij had.

Na verloop van tijd was mijn tante zo ernstig dement dat het nagenoeg onmogelijk was om nog een gesprek met haar te voeren.

Ze begreep soms niet eens dat ze bij haar zuster op visite was.

Mijn moeder had echter een grote collectie cassettebandjes met liederen uit de zangbundel van Johannes de Heer. Als mijn moeder dan zo'n cassettebandje opzette, kreeg mijn tante een blik van herkenning in haar ogen.

De namen van haar kleinkinderen wist ze niet meer, maar van de liederen op die cassettebandjes had ze maar een paar noten nodig om ze uit het hoofd mee te kunnen zingen.

“Ze had maar een paar noten nodig om ze uit het hoofd mee te kunnen zingen.”

-RIEN

Na verloop van tijd werd mijn tante opgenomen in een verpleeghuis.

Nog heel lang heeft ze ook daar liederen van Johannes de Heer gezongen.

Totdat ook dat niet meer ging. Ze stierf in februari 2017.

Onder orgelspel “[Al de weg leidt mij mijn Heiland](#)” werd haar kist de kerk uitgedragen.

Mijn moeder en mijn tante liggen beiden begraven op de algemene begraafplaats in hun en mijn geboortestad.

Als ik daar om de één of andere reden ben, ga ik bijna altijd even naar de begraafplaats. Even naar het graf van mijn vader. Even naar dat van mijn moeder. En sinds 2017 dus ook even naar het graf van mijn tante.

Ik betrap me er dan nogal eens op dat ik “[Als hier op aarde mijn werk is gedaan](#)” loop te neuriën of “[Veilig in Jezus' armen](#)”.

Zouden mijn moeder en mijn tante nu in de hemel zijn?

Zouden ze daar dan samen weer liederen van Johannes de Heer zingen?

Die gedachte ontroert me.

Tranen op een begraafplaats zijn gelukkig een normaal verschijnsel.

Ingezonden door Rien

DE CALVINIST EN ZIJN HARMONIUM

(afkomstig uit: 'Parade der mannenbroeders' 1964 – Ben van Kaam)

Oproep!!
aan Christelijk Nederland!

Waar meer en meer het gezin in onzen tijd wordt aangerand, de jeugd steeds sterker door wereldsche vermaken aan den boezem van het gezin wordt onttrokken, is het een dure plicht de in Uw bereik zijnde middelen aan te wenden.

Wij stellen U in de gelegenheid; hoort! Een prachtvol

Angelus-orgel voor f.185.

Wij regelen de betaling met U zóó, dat U in drie jaar eigenaar is. Vraagt onze condities dit verplicht U tot niets.

Orgels vanaf f185.-, onder volle garantie.

JOH. DE HEER
ORGEL- EN PIANOHANDEL

ROTTERDAM HOOFDKANTOOR OOSTZEEDEUK 324/32
AMSTERDAM: Korte Nieuwendijk 8 GRONINGEN: N. Ebbingestr. 121
DEN HAAG: Paul Krugerlaan 2-8 LEEUWARDEN: Kerkstraat 1

Met 'een oproep aan christelijk Nederland' adverteert voorjaar 1927 de orgelhandel 'Joh. de Heer' in het christelijk weekblad 'De Spiegel'.

Andere tijden, andere zeden.

Was Calvin tegen een orgel in de kerk en vernietigde de puritein Cromwell de orgels in Engeland, een kerkgebouw van Nederlandse protestanten is ondenkbaar zonder dit machtige muziekinstrument. En in de schaduw van de kerkorgelpijpen heeft zich met name bij de gereformeerde gezindte een bloeiende harmoniumcultuur ontwikkeld. Ook buiten het eigen erf dringen de klanken door. Zo schreef R.N. Roland Holst in 1923 in Overpeinzingen van een bramenzoeker:

De aartsengelen hadden hun gouden bazuinen, en Tubal Kaïn zijn ijzeren aambeeld en Pan had zijn dwarsfluit en Apollo zijn lier, de schaapherders hadden hun doedelzak, maar de calvinist heeft zijn harmonium, waaruit de snotverkouden stem der

"Het jammerhout, spot de wereld"

-BEN VAN KAAM

menschheid schijnt te jammeren om erbarming.

'Het jammerhout,' spot de wereld.

Maar 'onze mensen' trekken zich niets daarvan aan.

's Zondags zet vader zich op de kruk voor het harmonium, plaatst zijn voeten op de trappers, slaat de muziekbundel open van Johannes de Heer en grijpt in de toetsen. De gewijde klanken dringen door tot op straat. Het hele gezin zingt rond het orgel, psalmen en andere christelijke liederen. In de huiskamer neemt het harmonium een ereplaats in. Het is het kostbaarste meubelstuk. Moeder zet het regelmatig in de was. Rond het huisorgel zijn de kleine luyden zichzelf.

Vooraf bij de gereformeerden wordt een heel geslacht van orgelminnaars opgekweekt. En voor de ouden, voor wie het notenschrift te moeilijk is, geeft Johannes de Heer cijfermuziek uit. Men legt een strook met letters en cijfers langs de toetsen, plaatst het cijferboek voor zich en na enig oefenen kan men met vier vingers een psalm aan het orgel ontlokken.

Het zijn misschien geen mooie klanken, die het harmonium voortbrengt. Maar bij deze orgeltjes worden de stoere mannelijke calvinisten weer kinderen. De huiskamerorgeltjes beroeren tere snaren in het gemoed van de strijdbare gereformeerde.

Weerloos geeft hij zich bij het orgel over aan zijn Heer. En dan wordt hij wonderlijk gelukkig.

-‘Veilig in Jezus’ armen.’

-‘Daar ruist langs de wolken een lieflijke Naam.’

-‘Blijf bij mij Heer.’

De harmoniumklanken verwarmen het hart van ‘onze mensen’. Thuis bij het orgel halen ze in, wat ze tekort zijn gekomen in een kerk, waarin soms het intellectualisme regeert.

UIT HET DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER

(JEZUS’ EIGEN WOORDEN - 1941)

“Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.”

— Mattheüs 18 vers 20 - *Herziene Statenvertaling*

Lezen: Mattheüs 18 vers 14 - 22

Ook deze tekst moeten wij losmaken uit de traditionele windselen.

Men troost er zich graag mee op de bidstond, waar slechts enkelen naartoe gekomen zijn.

Maar ook hier geeft het verband de diepere betekenis aan, al blijft het hiervoor gezegde waar.

Er is zoveel bedekte en openlijke twist onder de broeders (*lees: mensen*) en er wordt zoveel met anderen over gepraat, zonder dat men zoekt naar een ‘*alleen met elkaar zijn*’ (vers 15).

Men tracht zo weinig *te binden hetgeen hier op aarde is* (vers 18).

En toch,... niet dáár waar men verstrooit-, maar dáár waar die *twee* of *drie* — die reeds lang gescheiden van elkaar leefden, vergaderd zijn: dáár is een open Hemel, dáár worden de gebeden verhoord en dáár is Jezus in het midden.

Hij is gekomen om te zoeken wat verloren is;

hoe zouden dan zij, die Hij tot Zijn eigendom heeft gekocht, elkaar niet zoeken? — JdH —

— Jezus zegt: “Vergeef elkaar,... niet zevenmaal maar: zeventig maal zeven *maal*.” (vers 22)

UIT HET LEVEN GEGREPEN:

Ik zie een poort wijd open staan...

Bovenstaande regel uit de bundel van Johannes de Heer, doet mij altijd denken aan mijn kindertijd en aan mijn grootouders.

Van zowel vaders- als moederskant heb ik mijn grootouders gekend. Bovendien woonden wij als gezin slechts een paar huizen verwijderd van de ene opa en oma en woonden wij naast de andere grootouders. De sfeer was altijd goed, voor zover ik mij kan herinneren.

Toch was er een groot verschil in de geloofsbeleving van die grootouders.

De ene oma was 'van Johannes de Heer' en de andere was meer van de bevindelijke kerk. De ene oma ging eerst alleen naar bijeenkomsten van Johannes de Heer (later kwam ze ook wel eens in de plaatselijke kerkelijke gemeente) en de andere naar de 'zwarte' kerk.

De grootvaders pasten zich aan aan de mening van hun vrouwen.

De ene oma liep in fleurige japonnen en de andere was donker gekleed.

Ondanks die verschillen konden ze het prima met elkaar vinden, gelukkig.

Maar de oma in de fleurige japonnen zei weleens:

'Al dat 'och' en 'ach' in die kerk...'

Bij de ene oma stond, naast de Bijbel, het boek van Johannes de Heer

'Hoe kom ik tot bekeering?' altijd binnen handbereik en bij de andere de 'oude schrijvers'.

Bij de ene oma werden liederen van Johannes de Heer gezongen en bij de andere oma werden alleen psalmen op hele noten gezongen en op het orgel gespeeld.

Later mochten wij ook wel eens, een enkele keer, een lied van Johannes de Heer spelen.

Toen mijn grootvader, de man van de 'fleurige oma', ziek werd en niet beter kon worden, ging hij de laatste weken van zijn leven naar een verpleeghuis op kleine afstand van zijn huis.

Zo konden wij hem allemaal elke dag bezoeken.

De dag voor hij overleed, waren mijn zusje en ik bij hem.

Hij was heel rustig en toen zongen wij samen voor hem: 'Ik zie een poort wijd open staan...'

In volle vrede is hij de volgende dag ontslapen en mocht hij door de Poort binnengaan in het land waar geen inwoner meer zal zeggen: 'Ik ben ziek, want het volk dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben.'

De bundel met de liederen die door Johannes de Heer werden verzameld zijn steeds waardevol gebleven. Soms werden, bij een volgende druk, liederen weggelaten omdat ze lastig waren om te zingen en werden er weer nieuwe toegevoegd.

Toen Jacqueline van der Waals (1863-1922) hoorde dat ze een ongeneeslijke vorm van kanker had, dichtte zij het lied: 'Wat de toekomst brengen moge...'

Dat lied houdt al die jaren stand in de bundel, maar ook in de vroegere Hervormde bundel, het Liedboek en het Nieuwe Liedboek voor de kerken en ongetwijfeld nog in andere liedbundels.

Johannes de Heer heeft een waardevolle verzameling geestelijke liederen nagelaten.

Lieder die nog steeds veel mensen aanspreken en tot troost en bemoediging mogen zijn.

LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND

William Booth 1829 - 1912

O ZEE VAN GODS LIEFDE / O BOUNDLESS SALVATION!

(JdH-202 / LdH-1 en 2)

1. O zee van Gods liefde, zo peilloos en wijd.
Verlossing, zo grensloos voor mij hier bereid;
O, vloed van genade, zo rijk en zo vrij.
Gij stroomt toch voor allen, gij stroomt toch voor allen,
Gij stroomt toch voor allen, stroom ook over mij.
2. Mijn zonden zijn vele, en groot is mijn schuld.
't Is bitter berouw, dat mijn harte vervult.
Mijn wenen, het baat niet, maar 'k werp mij in die stroom.
Opdat ook mijn ziele, opdat ook mijn ziele,
opdat ook mijn ziele, gans rein daaruit koom'.

3. O, zee van genâ, met verlangend gemoed.
Vlood 'k dikwijls vol hoop tot uw rein'gende vloed.
Nog eens kom ik thans tot die hemelse stroom.
En ga niet weer heen, en ga niet weer heen,
en ga niet weer heen tot Zijn kracht op mij koom'.

4. En nu, Halleluja, de rest van mijn tijd.
Is gans aan de zaak van mijn Koning gewijd.
Aan Hem, uit Wiens boezem ontsprong deze zee.
Van grensloze liefde, van grensloze liefde,
van grensloze liefde, genade en vreê.

KOOR:

'k Hoor hemelstemmen ruisen,
des heilsstroom golven bruisen;
ik werp mij in die heilsstroom:
Halleluja! Prijs de Heer!

Johannes de Heer 1866 - 1961

Dit lied stond vroeger in de bundel van Johannes de Heer als lied nr. 202.

In deze versie was er een refrein: 'k Hoor hemelstemmen ruisen' (dat in de liederenbundel van het Leger des Heils als afzonderlijk koor geplaatst staat onder lied nr. 2).

In de JdH edities van 1991 en 2004 is dit lied niet meer terug te vinden,

de reden is ons onbekend. In deze laatste bundels springt de nummering van 201 naar 205.

Van origine is het lied het zogeheten **Stichterslied**, het officiële lied van het Leger des Heils.

Het werd geschreven door oprichter William Booth (foto hierboven) en de muziek werd geschreven door John Ellis (geb. 1931).

EEN AANTAL TEAMLEDEN AAN HET WOORD

Ik ben lid van het PMJDH-team:

...omdat ik het heerlijk vind om te zingen.
Ik ben groot gebracht in een 'zingend gezin' waar het orgel centraal stond.
Door middel van de liederen mag ik een getuigenis doorgeven en dan wordt je er zelf ook weer door gezegend!

DIENEKE

...omdat ik het fijn vind om als gastvrouw de bezoekers welkom te heten en aan het einde van de dienst hen enthousiast te zien vertrekken.

MARJO

...omdat de liederen van Johannes de Heer bemoedigend, troostend, opbouwend en verwijzend zijn. Deze liederen brengen je terug naar de kern van het christelijk geloof, naar de basis, naar de evangelie-boodschap dat God van mensen houdt en door Jezus naar ons toegekomen is!
Liederen over redding en bevrijding, ...
Het is een voorrecht om deze liederen, die ik vroeger met mijn ouders en grootouders al zong, opnieuw te laten klinken. Ik voeg daar vaak aan toe: 'tot eer van God en tot opbouw van ons geloofsleven!'

AREND

Toen ik 3 was stond het voor mij al vast: ik wilde dwarsfluit spelen.
Toen ik 7 was ben ik begonnen met lessen. Ik heb ruim 10 jaar les gehad.
Ook heb ik gespeeld in een ensemble en blaasorkest.
In de loop van mijn leven ben ik ook panfluit en tenorfluit gaan spelen.

Muzikale medewerking verlenen bij 'Prijs met Johannes de Heer' is voor mij een manier om het geloof dieper te beleven. Door te fluiten komt een lied vaak dichterbij.

Binnen het ensemble en orkest waarin ik gespeeld heb, werd geen christelijke muziek gespeeld,
daar heb ik niet de beleving zoals ik dat binnen 'Prijs met Johannes de Heer' ervaar.

JOLANDA

Ik vind het ontzettend mooi om met elkaar de zangdiensten vorm te geven en ik hoop het nog lang te kunnen doen!

“Niets kan mij van Jezus scheiden!”

ZUSTER ANNIE EBBENG getuigde tot haar laatste dag van haar Heer!

Aan het begin van dit jaar, op dinsdag 11 februari, bezochten we Zr. Annie Ebbeng in een verpleeghuis in Nijmegen. Haar nichtje had, speciaal voor Annie haar 97e verjaardag, aan de Combi Zanggroep gevraagd of wij een zangbezoek wilden brengen aan haar tante.

Zoals u waarschijnlijk weet, is de ‘Combi Zanggroep’ een samenwerkings-initiatief tussen het Leger des Heils korps Arnhem & Prijs met Johannes de Heer.

Het mooie van deze combinatie is, dat we zangverzoeken kunnen invullen die binnenkomen bij beide samenwerkingspartners én dat we een muzikale schat aan liederen meebrengen, zodra we zingen uit de bundel ‘Liederen van het Leger des Heils’ en uit de zangbundel van Johannes de Heer.

Zr. Ebbeng was direct bij onze binnenkomst enthousiast over ons bezoek [en toen de eerste noten van onze zang klonken zong zij alles uit haar hoofd mee!](#)

“Weet je wat zo mooi is,...” zei Zr. Ebbeng, ik heb deze liederen geleerd in mijn jeugd en ze zitten allemaal in mijn hoofd opgesloten. Zo af en toe komt er weer een lied naar boven, en dan zing ik het,... en dan is het weer helemaal terug in deze maatschappij!”

Annie zong: 'Ik wandel in het licht met Jezus, en ik luister naar Zijn dierb're stem,
en niets kan mij van Jezus scheiden, sinds ik wandel in het licht met Hem!'

Daarna wees zij direct met haar vinger in de lucht en riep: 'Niets kan mij scheiden!'

Even later zong ik met haar het eerder in dit magazine besproken lied: *'O zee van Gods liefde'*.
Zuster Ebbeng zong dit lied als Heilssoldate geestdriftig mee en bij het zingen van de woorden
'ik werp mij in die heilsstroom' wierp zij zich naar voren. Alles in haar spreken en doen getuigde
van haar geloof in haar Heer en Heiland. Dit raakte ons!

Dat blijft opvallend: iedere keer dat wij, als Combi Zanggroep, op pad gaan om mensen te
bemoedigen komen we zelf bemoedigd en/of geraakt weer thuis.

Dat was zeer zeker ook het geval na ons bezoek aan Zr. Annie Ebbeng.

De afgelopen maanden, tijdens ons 'thuisblijven' t.g.v. de coronacrisis, viel binnen de Combi
Zanggroep regelmatig Annie's naam als we elkaar als Combi Zanggroep-leden belden.

"Weet je nog,... toen we zongen bij Zr. Ebbeng?" "Wat een lief mens! En wat een getuige!"

Zondag 26 juli bereikte ons het bericht dat Zr. Annie Ebbeng zaterdag 25 juli op 97-jarige leeftijd
is overleden, of zoals men dat binnen het Leger des Heils zo treffend zegt:
Zij is 'Bevorderd tot Heerlijkheid'.

Zr. Annie Ebbeng had gelijk: 'Niets kan haar meer scheiden van Jezus!'.

Wij wensen alle familie, vrienden en bekenden van Zr. Annie Ebbeng Gods troost toe en hopen
dat Annie's getuigenis velen tot zegen mag zijn!

Namens de Combi Zanggroep,

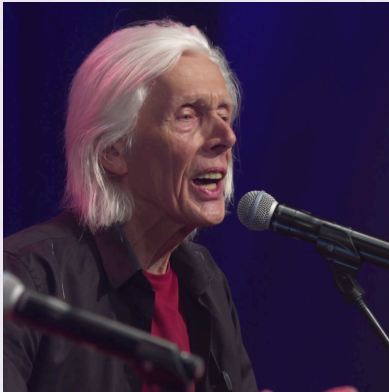
Arend

13.02.1923 - 25.07.2020

Ik ga de weg,
die Hij mij
heeft gewezen.
Ik ga de weg
met blij geheven hoofd.

HET JOHANNES DE HEER LIED VAN...

Naam: Rikkert Zuiderveld en Elly Zuiderveld-Nieman

Bekend van: hun LP's / CD's / optredens / TV-bijdragen / boeken / en nog zoveel meer.

Leeftijd: Rikkert 73 jaar / Elly 74 jaar

Kerkelijke achtergrond: christen / evangelisch

Reactie ingestuurd: juli 2020 (vlak na hun afscheidsconcerten en zomervakantie)

Als jullie naar [de lijst met 1011 Johannes de Heer-liederen kijken](#), welke Johannes de Heer liederen spreken jullie dan het meeste aan?

Nummer 256. Als op 's levenszee (tel uw zegeningen)

Zo'n heerlijke draaiorgel-melodie en zo'n waarachtige boodschap!

Nummer 657. Ik wil zingen van mijn Heiland.

Op welk moment in jullie leven kwamen jullie in aanraking met de liederen van Johannes de Heer?

Al vrij snel na onze bekering in 1975.

Dat was bij de "Jezuskinderen" (Kloosterburen), waar zowel uit Opwekking als uit de bundel van Johannes de Heer gezongen werd.

Johannes de Heer overleed in 1961. Jullie waren toen 14 / 15 jaar oud.

Hebben jullie iets meegekregen van zijn leven, activiteiten, radio-uitzendingen, enzovoorts?

Helemaal nooit iets van gehoord.

Bij Elly zongen ze katholieke liedjes en Rikkert is humanistisch opgevoed.

Elly's vader speelde wel: 'Daar ruist langs de wolken' (JdH-33) op zijn mondharmonica.

In de Johannes de Heer-liederen nemen 2 thema's een belangrijke plaats in:

1. De persoonlijke bekering / het persoonlijk geloof dat Jezus Christus ook jou vrijmaakt.

2. De verwachting van Jezus' wederkomst.

Hoe kijken jullie naar deze thema's?

1. Daar zijn we op tot geloof gekomen: de genade, de vrijmaking.
2. De wederkomst: altijd klaar zijn voor die dag.

Wij ontdekten ook een aantal liedjes van jullie, in de geüpdatete bundel van Johannes de Heer (editie 2004).

-174. Jezus Christus, ik aanbid U, heilig is Uw Naam.

-182. Here der heren, Koning der koningen (zie ook nr. 977)

Staan er, voor zover jullie weten, nog meer liedjes van jullie in de nieuwste JdH-bundel (editie 2004)?

Die eerste 2 zijn kinderliedjes van Elly.

Nummer 990 is van ons samen ('Jezus is de goede Herder').

Vertalingen:

-959. Breng dank aan de Eeuwige – *vertaald door Rikkert*

-966. U Die mij geschapen hebt – *vertaald door Rikkert*

-971. Omdat Hij leeft (God heeft een Zoon) – *vertaald door Elly en Marcel Koning*

-985. Mijn Jezus ik hou van U, ik noem U mijn Vriend – *vertaald door Elly*

-996. Door Uw genade, Vader – *vertaald door Rikkert*

-999. Hij kwam bij ons heel gewoon – *vertaald door Elly en Rikkert*

Verder hebben wij, in opdracht, nog heel wat liederen vertaald waar alleen 'Universal Songs' bijstaat.

Wat zouden jullie eventueel tot slot nog willen zeggen, wat in de eerdere vragen nog niet naar voren is gekomen:

Mooi, dat jullie dit doen!

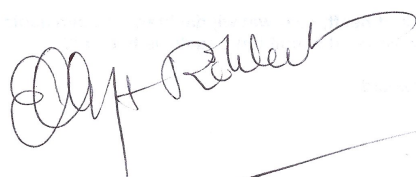
Johannes de Heer nam eenvoudige straat- en kroegmelodieën en schreef daar een nieuwe tekst op. Daarom pakte het mensen.

Dat hopen wij ook van onze liedjes.
Eenvoudig en blijvend.

Het keng van vakantie en nu
een beetje "dizy" van de reis geschreven.
Maar dan hebben jullie in ieder geval
wat antwoorden.

Succes en epen!

ZINGEN RONDOM HET KAMPVUUR

In de zomer van 2018 en 2019 organiseerden wij '[Zingen rondom het kampvuur](#)' bij de kampvuurkuil op de Ginkelse Heide in Ede.

Wat een zegen om met elkaar in de openlucht te musiceren en te zingen tot eer van God!
En wat leek het 'vanzelfsprekend' dat dit allemaal zo kon plaatsvinden...

De editie van 2018 (zie foto hierboven) was veruit de beste:
mooi weer (weersomstandigheden die het toelieten dat het kampvuur mocht branden)
en een mooie opkomst uit verschillende kerken, waarbij kerkmuren wegvielen:
men omschreef het als *'het voelt aan als één huisgezin'*.

De editie van 2019 was anders:
veel wind en grote droogte waardoor er geen kampvuur mocht branden.
We hebben in alle haast een doek beschilderd met vlammetjes (die alsnog
driftig heen en weer bewogen door de wind die tegen het doek blies).
Maar,... we mochten wederom onze Trouwe God prijzen met muziek en samenzang!

Na twee edities van 'Zingen rondom het kampvuur' besloten we dat het voor nu goed was
geweest en dat we voor 2020 zouden uitkijken naar nieuwe mogelijkheden / activiteiten in
andere plaatsen.

Eenzijds omdat we in Ede merkten dat de belangstelling niet toenam,
anderzijds omdat je ook niet altijd 'hetzelfde moet blijven doen'.

Wat we destijds niet wisten -en ook niet hadden kunnen weten- was dat de omstandigheden in 2020 van dien aard zouden zijn dat alles *wat eerder vanzelfsprekend* leek überhaupt niet meer *vanzelfsprekend* is. We zijn dit jaar geconfronteerd met het coronavirus COVID-19.

Dat heeft voor ons het Bijbelgedeelte uit Jakobus 4 (waar de term *Deo volente* van is afgeleid) weer zeer actueel gemaakt. De Herziene Statenvertaling heeft als bovenschrift toegevoegd:

‘De onzekerheid van het leven’

13. En nu dan u die zegt: Wij zullen vandaag of morgen naar die en die stad reizen, en daar een jaar doorbrengen en handeldrijven en winst maken,

14. u, die niet weet wat er morgen gebeuren zal, want hoe is uw leven?

Het is immers een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt.

15. In plaats daarvan zou u moeten zeggen: Als de HEERE wil en wij leven, dan zullen wij dit of dat doen.

Ook sluit Johannes de Heer lied 803 aan op dit alles, als er gezongen wordt:

1. Geef de Heiland 't roer in handen
van uw aardse levensschip;
Hij zal veilig u doen landen,
Hij kent elke rots en klip.
Zij uw scheepje groot of klein,
laat de Heiland Stuurman zijn.
Zij uw scheepje groot of klein,
laat de Heiland Stuurman zijn.

3. Blijf toch rustig Hem geloven,
richt bij 't felste stormgebruis
't hart omhoog, het oog naar boven;
daar bracht Hij reeds velen thuis.
Hoe ook alles donker schijn',
laat de Heiland Stuurman zijn.
Hoe ook alles donker schijn',
laat de Heiland Stuurman zijn.

2. Hoe ook stormen mogen woeden,
laat het roer stil in Zijn hand;
Hij zal in 't gevaar behoeden,
Hij brengt veilig u aan land.
Beeft g' ook al van angst en pijn,
laat de Heiland Stuurman zijn.
Beeft g' ook al van angst en pijn,
laat de Heiland Stuurman zijn.

4. Veel gevaar bedreigt het leven,
maar het grootst' is als 'k niet stil
alles aan Hem overgeven
en ook zelf nog sturen wil.
Daarom, Heiland, houd mij klein
en wil Gij maar Stuurman zijn.
Daarom, Heiland, houd mij klein
en wil Gij maar Stuurman zijn.

**“Geef de Heiland
't roer in handen
van uw aardse
levensschip...”**

-JDH. 803

ZINGEN RONDOM HET KAMPVUUR

ZINGEN AAN DE WATERKANT

ZINGEN,... WAAR DAN OOK!

*Ik wil zingen, van mijn Heiland,
van Zijn liefde, wondergroot!
Die Zichzelve gaf aan 't kruishout
en mij redde van de dood!*

'Zingen rondom het Kampvuur',...

Deze activiteit, en de mooie momenten die we met elkaar mochten ervaren,
mogen ons in deze periode wellicht leiden naar nieuwe ideeën en initiatieven.

Laatst zaten we met vrienden en hun kinderen aan de Rijn.

We ontstaken een klein kampvuurtje, we aten en dronken samen én de gitaar klonk.

Op zulke momenten kun je (geheel volgens de corona-richtlijnen 'wijd uit elkaar') zingen!

Met Pasen (april 2019) trokken we met de accordeon door de regio, [om bij mensen in de voortuin of op straat te zingen](#): ter bemoediging, om te delen in het geloof en bovenal om de lofzang gaande te houden voor onze Hemelse Vader:

Die, meer dan wij verwachten, zo zorgzaam op ons let! (Liederen van het Leger des Heils nr. 43)

Dan is er ook nog het zingen / neuriën tijdens een wandeling in de natuur,...

Dan klinkt soms zomaar opeens:

*O, Heer mijn God, wanneer ik in verwond'ring, de wereld zie, die U hebt voortgebracht.
Het sterrenlicht, het rollen van de donder, heel dit heelal, dat vol is van Uw kracht.*

Dan zingt mijn ziel tot U, o HEER mijn God: Hoe groot zijt Gij! Hoe groot zijt Gij!

Dan zingt mijn ziel tot U, o HEER mijn God: Hoe groot zijt Gij! Hoe groot zijt Gij!

—OPW.

[407](#)

Wij wensen jullie allen, juist in deze onzekere tijd, zegenrijke momenten en een mooie zomer!

Team 'Prijs met Johannes de Heer'

COLOFON

Prijs met Johannes de Heer MAGAZINE

copyright © 2020 Prijs met Johannes de Heer

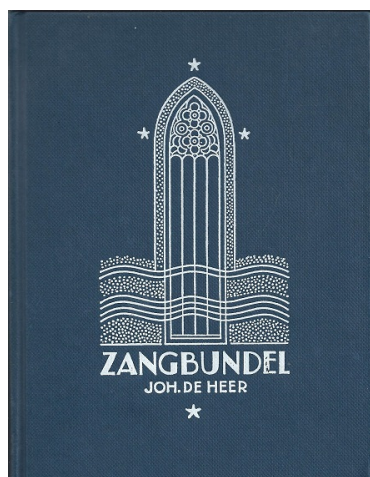
website: www.prijsmetjohannesdeheer.nl

Reageren, vragen of opmerkingen via:

info@prijsmetjohannesdeheer.nl

Via dit mailadres kunt u zich ook gratis abonneren op onze maandelijkse nieuwsbrief.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van 'Prijs met Johannes de Heer'.

**Al de weg
leidt mij mijn
Heiland**

gelye, overlade

Voor de radio werd deze oude grijs- in ons land een harmonium was of
aard, die tot bijna het einde van zijn die bundel stond er wel op.
leven nog vitaal bleef, een „groot evan- Fel is de kritiek geweest op zijn mu-
gelist” genoemd. Hij was dit echter niet zikale geesteskind. En die kritiek is nog
uit eigen verkiezing. Zijn leven was fel. In kringen van kerkorganisten is
sterk beïnvloed door de beroemde op hij nog steeds taboe, maar in de krin-
wekking van Wales in 1905. Ook in Le- gen van eenvoudige gelovigen nog im-
wand- een opwekking, die uit- omer geliefd en de bundel wordt op het
te evangelisatiebe- onlangs verschenen nieuwe en enigszins
den tijds al weer uitverkocht.

PREDIKING

PREDIKING

De kerk heeft ook altijd moeite gehad met zijn prediking, dat gold reeds in de jaren voor en tijdens de eerste wereldoorlog toen de grote evangelisatietentamenkomsten werden gehouden en hij met grote overgave de Christus begon uit te nodigen om tot er in zijn te komen. Sterk legde hij er in zijn prediking de nadruk op en al spoedig voor allen in conflict met kerkelijke leiding kwam hij in conflict met de uitverkorenden die er sterk de nadruk op legden dat Christus alleen voor de laatste wilden dat Christus alleen. Van dat laatste lang nien is gestorven. Hij hield zijn leven vast aan de uitnodiging van Christus hij niet aan tot Mij, die vermoeid en vast aan de uitnodiging van Christus Komt allen tot Mij, die vermoeid en

GEEN SMID
 Hoewel hij begonnen was in de smid-
 steeuwel hij vader, was het al spoedig
 dat de jonge Johan worden. Hij

Toen hij eens door een Londense straat liep tijdens een zakenbezoek aan Englands hoofdstad, zag hij daar een liederenbundel met 801 geestelijke liederen voor ongeveer f 1.50. Meteen besloot hij dat Nederland ook zo iets moest hebben. Dagen en nachten werkte hij aan de eerste uitgave. De eerste oplage werd zelfs door twee drukkerijen tegelijkertijd gedrukt en kwam precies op tijd toen het opwekkingsvuur ook in Nederland ontbrandde. Zijn bundel bevatte psalmen, gezangen en eenvoudige geestelijke liederen. Ze waren zo getoonzet dat eenvoudige organisten de liederen konden spelen en al spoedig werd de bundel zo populair dat er nauwelijks

